

SLOVENSKI NAROD.

izidni delje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za — Za ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. — plačati se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se zvoľe frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. — Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ljubljano vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-
ra na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Ob novem letu.

Pričeli smo novo leto in slednje predstavilo se nam je s tako nizko temperaturo, kakeršno že dlje časa opažamo na barometru, ki kaže utripanje evropskih bors, raznih državnih papirjev in evropske politike sploh. Med običajne novoletne čestitke umeševalo se je letos skoro stereotipno vprašanje: Kaj pa letos? Kdo h še dalje uživali blaginjo če tudi oboroženega mira, ali pa nam je pričakovati ljute vojne, ki se bodo bila v dimenzijah, doslej še nečudenih?

Dasi si vsakdo želí blaženega miru, si vendar nihče ne prikriva, da nam novo leto donša mnogo in jako opasnih znamenj. Nihče sicer ne zna pravega povoda krvavi vojni, katera bi pogoltnila toliko človeških bitij in toliko narodnega blagostanja, a najhladnokrvnejši človeku se dozdeva, da je položaj z novega leta pričetkom opasnejši, nego je bil še pred štirinajstimi dnevi. Glavne tri velesile,

ki so v prvi vrsti udeležene: Avstrija, Nemčija in Rusija še vedno zatrujejo, da vojne ne želé, a kljub temu se na vse strani zagotavlja, da je vojna že pred durmi in časniki vseh strank in jezikov nam za novoletnico podajajo članke, v katerih razpravljajo vprašanje: „Vojna ali mir?“

Čitač te članke nismo o položaji mnogo modrejši, kajti kaj gotovega nam nobeden ne pove. Vsa nevarnost odstranila bi se, pravi prvi, ko bi se nazaj umaknile vojne čete ob avstrijski, nemški in ruski meji. To bilo bi pač jednostavno sredstvo, katerega se pa nobena velesila ne bode poslužila, ker jej razmere in njena čast ne dopuščajo. Drug list pa pripoveduje, da Nemčija želi odločitve v štirinajstih dneh in da je to smoter diplomatskih pogajanj mej Berlinom in Peterburgom ter da Bismarck zahteva, naj bi Rusija stopila z Nemčijo v prijateljsko zvezo, popustila svojo politiko „proste roke“ ter pretečo svojo strateško postojanko v Kongresovki, ki je kakor orjašk klin ali mogočna bastija potisnjena mej Avstrijo in Nemčijo.

Bismarck je sicer v nemškem državnem zboru sam povedal, da ima vedno dvojne železo v ognji, vendar nam nedostaja prave vere v rečeno kombinacijo, pri kateri je menda bolj uplivala časnikarska domišljija, nego faktična resnica. Istina pa je to, da Rusija odločno javlja, da so vsa njena oboroževanja stroga notranja zadeva, glede kateré si ne da ničesar predpisavati, istina, da so ruske čete ob meji silnejše, nego treba, da se ohrani mir, da morajo torej tudi sosedne države pravočasno skrbeti, da je boj ne najde nepripravljenih.

Kake bodo posledice vojne? Tako zopet ugibljajo drugi listi. V tem vprašanji vzbudil je veselost celó v resnobnih krogih ter stekel si venec lavorov „Pester Lloyd“, prorokujoč, da je Rusije poraz nezogiben ter da jej bode po vojni Nemčija vzela razen baltijskih pokrajin tudi Peterburg, Avstrija pa Kongresovko in vse južno ruske kraje s Kijevom in Oleso. Ne gledé na to, da je kardinalna hiba, zaničljivo prezirati sovražnikove sile, nemamo posebnega zaupanja v Peštanskih gospodov bistroumnost, ker se še dobro spominamo, kako so nekdaš s stotnijo vojakov z godbo na čelu mislili zavojevati Bosno in Hercegovino.

Odločilne osebe na Ogerskem same položaj zmatrajo resneje, nego gospodje pri „Pester Lloyd“. Ministerski predsednik Tisza odgovoril je namreč na Banffyjevo novoletno čestitko: Ako svetovni položaj ne bode kvarno uplival, bode se posrečilo uravnati ogerske finance. On (Tisza) upa še sedaj, da se bodo izognili vojni nevarnosti. Ogerska in javno mnenje bode ta nikdariz zvala vojne, ako se jej pavojna usili, bode Ogerska izpolnila svoje mesto. Več ne če in ne more povedati, ker bi pesimizem bil neopravičen, a trdi vsak optimizem napaka.

Iz vsega tega se vidi, da je položaj res zelo napet, vendar še nismo izgubili vsake nade, da se državnim krmilarjem posreči, odvrniti preteče zlo in obvarovati nas vse groze, ki je vsekdar v zvezi z veliko vojno.

Govor poslanca Šukljeja v deželnem zboru kranjskem

dne 16. decembra 1887.

(Po stenogr. zapisniku.)

(Konec.)

V narodno-gospodarskem oziru prvič s tem, da se bode hipotekarni kredit ojačil. Saj bi lahko posnemali vzgled predarlskega deželnega zbora, ki misli ustanoviti tudi neko poroštvo za hipotekarne upnike. To bi se dalo doseči s tem, da se tistim hipotekarnim upnikom, ki naznanijo deželnej zavarovalnici svoje hipoteke in plačajo neko pristojbino, varuje pravica do odškodnine tudi v tem slučaju, ako je posestnik sam navlašč prouzročil požar.

Drugič bi jaz mislil, zmanjšalo se bode število požarov namreč — seveda, to je petito principii — ako se praktično izvede to načelo, da nikakor ne gre više zavarovati kak objekt, nego bi mogla znašati sploh mogoča škoda. Ako se sploh nič previsoko ne ceni, potem odpadejo tisti spekulativni požari, — „Speculationsbrände“ — pri katerih posestnik sam zapati misleč: Dobro sem zavarovan, bom imel dobiček vsled požara! Tudi sicer bi se dalo število požarov zmanjšati, ako bode hudobnež, kateri misli rudečega petelina posaditi

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenev, preložil Ivan Gornik.

XII.

(Dalje.)

S spoštovanjem mu odgovarjajo: Danes je petek s... sve... sve... tlost.

— A? Kaj? kaj? kaj govorite? ponavlja uradnik z naporom.

— Petek je danes, vaša s... s... s... tlost.

— Kako? Kaj? kaj je to, petek? Kak petek?

— Petek, vaša s... s... s... tlost, dan v tednu.

— No—o, ali me misliš ti učiti?

Matvej Iljič bil je ravno tak uradnik, dasi se je smatral liberalnega človeka.

— Svetujem ti, dragi moj, da greš h gubernatorju na spomenek, dejal je Arkadiju: saj me razumeš, tega ti ne svetujem, češ, da se držim starega mišljenja, da bi bilo nujno hoditi se veli-

kašem poklanjat, temveč radi tega, ker je gubernator — olikan človek; poleg tega želiš se gotovo seznaniti s tukajšnjim občinstvom... Upam vsaj, da nisi kak medved? Pojutranjem dá on velik ples.

— Ali pojedete vi na ta ples? vprašal je Arkadij.

— Saj ga radi mene daje, odgovoril je Matvej Iljič z nekakim sožaljenjem. — Ali plešeš?

— Plešem, pa slabo.

Škoda. Marsikoj prijetna dama je tu, pa tudi je sramota za mladega človeka, če ne zna plesati. Rečem ti zopet, da ne govorim tega pod uplivom starih mišljenj; jaz nikakor ne mislim, da mora biti pamet v nogah, a byronizem je smešen, il a fait son temps.

— Vender, striček, vender ni byronizem, ne...

Seznanil te bom s tukajšnjimi gospodi, vzlet bom pod svoje krilo, prekinil ga je Matvej Iljič, ter se samozadovoljno zasmejal. — Toplo ti bo, ali ne?

Sluga je ustopil ter javil prihod predstojnika kaznihičnega, sladkookega starčka s stisnenima ustnicama, ki je nenavadno ljubil prirodo, posebno poleti, ko si, kakor se je izražal: „vsaka bučlica iz vsake cvetličice srce medičico...“ Arkadij je odšel.

Našel je Bazarova v gostilni, kjer sta se ustavila ter ga dolgo pregovarjal, da gresta h gubernatorju. „Ne kaže drugega!“ dejal je konečno Bazarov: „Kakor si postelješ — tako boš ležal. Prišla sva gledat pomeščikov, torej jih poglejva!“ Gubernator vsprjel je mladeniča ljubeznivo, a ni jima ponudil sedežev in tudi sam ni sedel. Vedno se je držal uradniško. Zjutraj oblekel se je v tesno uradniško obleko in nenavadno ozek zavratnik, niti jedel niti pil ni do sita — vedno je imel opraviti. V guberniji dejali so mu „Bourdalone“ cikajoč s tem, ne na poznatega francoskega propovednika, temveč na burdo. *) Povabil je Kirsanova in Bazarova k sebi na ples, in čez dve minuti povabil ja je zoper, zmatrajoč ja že za brata in nazivajoč ja Kajsarova.

Ko sta se od gubernatorja vračala domov, skočil je najedenkrat iz jedne mimo drdrajočih drožek človek male rasti, v slavoilski surki ter z vsklikom: „Evgenij Vasiljič!“ pohitel k Bazarovu.

— A! vi herr Sitnikov, dejal je Bazarov ter koral po tlaku naprej: — kako prihajate vi sem?

*) Kaluža, slabo pivo.

(Dalje prih.)

na sosedovo streho, znal, da ga ne spravi več na beraško palico, ampak se mu škoda vsa izplača, potem bode bržkone mnogokrat odstopil od svoje zlobne nakane.

Mogoče bode tudi v neko organsko zvezo z deželno zavarovalnico spraviti ob jednem našo stavbeno in požarno policijo. Občine bodo sedaj imele interes na tem, da se strogo vrše določila stavbenega reda. Tiste hiše brez dimnikov bodo kmalu zginile in vsak posamezni lastnik bode gledal na to, da si omisli solidno ozidje in trdno streho, zlasti, ako se posamezni zavarovalni objekti razdele po nevarnosti v razrede z nekimi posebnimi tarifi za premije.

In še jedno, gospoda moja, kar tudi govori za moj nasvet. Terjatvam te deželne zavarovalnice, — ako jo osnujemo na obligatoričnej podlagi — pristajala bi pravica politične eksekucije, ne bi trebalo pravnih troškov. Saj veste, kako se dandanes godi. Vsako še tako solidno društvo ima potujoče agente, ki dostikrat niso posebno zaupljivi ljudje. Pride h kakemu gospodarju, nadleguje ga; gospodar se ga ne more odkrižati, naposled privoli in podpiše. Pa mnogokrat znal ni, kako pogodbo je sklenil! Najedenkrat treba plačati dotično premijo, gospodar ne more, in zastanke malih goldinarjev izterfajo čestokrat odvetniki, in tu je hipoma kakih 50—60 gld. pravnih troškov. Vse to bi odpadlo.

Jaz mislim torej, gospoda, da sem povedal dovolj takih momentov, ki govore iz stvarnih ozirov za moj predlog.

Formalnih ugovorov se ne bojim. Istina je sicer, da mi prav za prav v deželnem zboru kranjskem kompetentni nismo za sklepanje takega zakona, s katerim bi se ustanovila deželna zavarovalnica, kakor jo danes predlagam. Kakor hitro siloma koga zavarujete, je to nek segljaj v civilno pravo in zakonodajstvo o civilnem pravu pripada po § 11 lit. k državnega osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867 št. 141 drž. zak. izključno državnemu zakonodajstvu. Ali gospoda te zapreke se nam vendar ni treba zbiti. Mi imamo po svojem deželnem redu § 19. drugi odstavek pravico, posvetovati se in nasvete stavljati o vseh splošnih zakonih in napravah, katere tirja potreba in blagor dežele naše. Stojec na tem stališču pozivljamo torej lahko visoko vladno, da nam ona potom državnega zakona torej s privolitvijo državnega zbora omogoči, da smemo sklepati tak deželni zakon, s kojim se obligatorno zavarovanje uvede v deželi kranjski.

Ako bi pa kdo ugovarjal, da s tem omejimo delokrog ogerskih zavarovalnic in pridemo v neko protislovje z carinsko in trgovsko zvezo, ki združuje obe državi, — potem, gospoda, je tak ugovor neutemeljen. Član XX. tega zakona zabranjuje le, da bi se drugače postopalo z ogerskimi delniškimi društvi in zavarovalnicami, nego z tustranskimi. Tega pa jaz nikakor ne nameravam, jaz hočem naše zavarovalnice ravno tako omejiti, kakor prekolitvanske.

Kar pa se pogodb z drugimi državami tiče, bi jaz opozarjal na to, da imajo skoro vsi kantoni Švice neozirajoč se na trgovinsko pogodbo z našo državo že take zavarovalnice z obligatornim zavarovanjem in sicer ne le za neprimičnine, ampak v mnogih kantonih tudi za premičnine. V sosednji Nemčiji, na Bavarskem, Vittenberškem, Saksonskem, i. t. d. nahajamo jih tudi, in povsod so se obnesle jako dobro!

Gospoda, jaz sem pri kraji.

Z ozirom na vse to, kar sem povedal, opozarjal bi gospode, da mi nismo prvi deželni zastop, ki se je s tem bavil. Skoro v vseh avstrijskih deželnih zborih prodirajo take ideje, ne glede na narodnost, naj bodo večine nemške ali slovanske, liberalne ali konservativne, skoro povsod se lotijo tega vprašanja. Saj iz tega izvira tudi oni srd publicističnih organov privatnih zavarovalnic nasproti takim intencijam deželnih zborov, nek srd, ko se včasih prav komično izražuje. V „Ehrenzweigu“ berem jadicovanje: „Die Landtage bilden den Tummelplatz für die Staatsmänner, welche ihre Inspirationen vom Tage holen, und sie folgen willig den populären Schlagworten, bei denen man nicht viel zu denken hat.“ Nič za to, gospoda, naj piše mož, kakor koli mu drago, ali ta prikazen, da se isto vprašanje čuje sedaj v Bregenzu in zopet v zlatej Pragi, da se je isto vprašanje sprožilo v šlezkem deželnem zboru in ravno tako pri nas na Kranjskem, ta prikazen dokazuje, da je misel zdrava, da se ta misel

v istini ujema z dejanskimi potrebami naše dežele.

Prvič ni, da se je kranjski deželni zbor moral baviti s tem vprašanjem. Leta 1869 je že v prav kratkem govoru dr. Razlag sprožil to misel. Lanskega leta je poročevalec finančnega odseka za deželni zaklad predlagal resolucijo v tem zmislu in uverjen sem, da bi bili imeli že lani večjo debato o tem predmetu, ako ne bi bil prišel deželni zaklad v debato stoprav v zadnji poleg tega se večerni seji. Letos si jaz jemljem čast, da stavim bolj koncizen predlog, katerega sem ondan izročil, predlog, podpisan od mnogih mojih tovarišev in častitih somišljenikov, predlog, kateri se glasi:

Slavni deželni zbor naj sklene:

Deželnemu odboru se naroča, z vso temeljitostjo in paznostjo pretresati vprašanje deželne zavarovalnice z obligatornim zavarovanjem poslopij proti požaru, v to svrbo pripraviti statistično gradivo, v dogovor stopiti z visoko vladno ter v prihodnjem zasedanju deželnemu zboru izročiti primerne predloge.

Jaz priporočam ta svoj predlog prav toplo slavnemu zboru. V formalnem oziru pa nasvetujem, da se izroči upravnemu odseku. (Klici: Dobro, dobro!)

Interpelacija poslanca dr. Volarića v isterskem deželnem zboru dne 1. decembra.

Z ozirom na ta le fakta:

1. Po službenem popisu prebivalstva l. 1880. je v Istri 284,154 vseh prebivalcev in to 164.736 Slovanov (121.733 Hrvatov, 43.004 Slovenci) nasproti 114.291 Italijanov.

Vkljub temu večina uradnikov, posebno pri političnih uradih, ne pozna jezika velike večine prebivalcev; hrvatski jezik v službenih oglašilih ali se ne rabi, ali se pa nečuveno pači; javni službeniki na državnej železnici Divača Pulj tudi ne znajo hrvatskega, odnosno slovenskega jezika; tudi imena postaj niso pisana v tem jeziku; to velja tudi o napisih na c. kr. uradih. V primer naj se spomnim, da pri političnem oblastvu v Volovskem okraju, ki je čisto hrvatski, odnosno slovenski, niti perovodni politični uradniki ne znajo ni hrvatski ni slovenski, ter se z narodom ali ne razumejo, ali se morejo posluževati tolmača, ali je narod prisiljen rabiti drug jezik, v katerem se ne zna dobro izraziti.

I tega izvira naravno, da se tudi zapisniki s strankami sestavljajo v tujem jeziku.

Krivicica je tem večja, da se hrvatskim, odnosno slovenskim strankam občine piše italijanski ali nemški, na njih hrvatske in slovenske dopise, dočim se Italijanom tudi na italijanske dopise odgovarja italijanski.

2. Na vprašanje za osnove hrvatskih ali slovenskih šol ali paralelk ne daje se odgovora cele mesece, včasih tudi ne na leta dni.

3. Novoizvoljenim članom zbora, naj bodo Hrvatje ali Slovenci, in to čisto hrvatskih ali slovenskih volilnih okrajev, dajo se v zmislu § 52 deželnega volilnega reda dokaznice o izvolitvi, pisane v nemškem in italijanskem jeziku.

Pri odpretni zborovega zasedanja vladni pooblaščenec ni spregovoril ni besede v jeziku naroda, katerega si podpisani štejejo v čast zastopati, v jeziku večine prebivalcev v deželi, če tudi rabi oba jezika vladni pooblaščenec v zboru dežele Goriške nam sosedne in slične po narodnosti prebivalcev.

4. Imenovanje vladnega pooblaščenca za zbor je sicer po § 37 deželnega reda posel prevzvišenega gospoda namestnika, ja ne moremo, da ne opomnimo, da nas je imenovanje sedanjega pooblaščenca c. kr. vlade potrdilo v veri, da se do sedaj na slovansko večino prebivalstva v Istri ne jemlje nikakega ozira, ker je on človek eminentno politične barve, kateri je še v tej zborni perijodi pripadal mej odločnejše pristaše italijanske stranke tega zbora, kateri se je kakor okrajni glavar prej v Dalmaciji a pozneje v Lošnji mnogokrat in tudi brez razlogov stavil v očitno opreko s svojim službenim položajem in z opravičenimi, zakonitimi zahtevi prebivalstva v prisanji njegovih polit. pravic.

5. Nekatere teh stvari, bile so že očitane v tem visokem zboru, ali vladni zastopnik dela se, kakor bi jih ne bil čul.

Celo to stanje ne odgovarja ni najmanj nameram vzvišenega našega Vladarja in večkratnim izjavam osrednje državne vlade, a je naravnost protivno temeljnemu državnemu zakonu od 21. decembra 1867. št. 142 posebno članku XIX. tistega.

Zato podpisani stavijo interpelacijo:

1. Misli li visoka vlada urediti stanje v Istri tako, da se bodo dejanski izvrševala politična prava hrvatskega odnosno slovenskega naroda v Istri, zadržana v temeljnih državnih zakonih in posvečena večkrat izjavljenimi namerami Njegovega Velečastva?

2. Ako visoka vlada ne misli še na to, kako opravičuje to svoje postopanje in kaki razlogi jo zadržujejo, da ne ustreza željam in pravicam večine

prebivalstva te dežele, znamenite v državnej zvezi iz prevažnih razlogov.

Dr. Ivan Volarić s. r.
in podpis ostalih članov manjšine.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 2. januarja.

Letos je vladni vsem deželnim zborom razen moravskega predložil predlogo o urejenju sanitetnih razmer. Upravni odsek **spodnjeavstrijskega** deželnega zbora se je sicer izrekel načeloma za vladno predlogo in tudi priznal, da občine nikakor niso sposobne same urediti sanitetne službe; a je vendar mislil, da ne kaže prenapliti se in bode nasvetoval, da se vladna predloga izroči deželnemu odboru, da bode razne stvari poizvedoval in drugo leto stavil deželnemu zboru svoje predloge.

Vnanje države.

Veliko se je poslednje dni govorilo o nekih ponorejenih pismih, s katerimi so neke osebe hoteli pri carji očrtniti nemško politiko. Sedaj je dotična pisma objavil s pravej ostrim političnim uvodom oficijalni „Reichsanzeiger“ v Berlinu. Objavljen je dotičnih pisem boje pa težko kaj spremenilo sedanjí politični položaj. V uvodu pravi oficijalni list, da je znano, da je ruski car ukazal izvesti nemškemu kancelarju neka pisma, ki se tičejo bolgarske politike, da preiskuje njih vsebino in njih izvor. Pokazalo se je, da so pisma ponorejena z namenom, da bi sumničala nemško politiko. Ko bi bili ti papirji pristni, bi bil pač opavičen sum, da nemška politika ni poštena, kajti nemška vlada je takoj z začetka zmatrala Koburžana podjetje za nepravilno, kar nasprotuje mejnarednim pogodbam. To je naznanila uradno vsem vladam, tudi ruskej. Nemška vlada, ki si prizadeva, kar je naravno, da ohrani zaupanje prijateljskih vlastij v svojo odkritosrčnost in zanesljivost, je imela dovolj povoda, da kazati da dotična pisma niso prista. Pokazalo se je, da princ Koburški ni nikdar dopisoval z grofinjo Flandersko in da princ Reuss ni nikdar dal taci političnih pojasnil, kakor se zatrjuje. Tudi odušaji, ki se pripisujejo drugim visokim osobam, so izmišljeni. Dotična pisma so se stavila, la bi se vzbudilo nezaupanje mej evropskimi vlastmi, ter nima jo nikake faktične podlage. Kdo je dotična pisma ponaredil, se ni moglo dognati. Prvi ponorejeni akt je pismo princa Koburškega grofinji Flanderski s 27. dne avgusta, v katerem piše, da bi ne bil šel v Bolgarijo, da ni dobil dovoljnih poročil iz Berolina. Tu je razvidno iz popolnem avtentične note o tajnih nazorih nemške vlade, katero je pisal lastnorocni princ Reuss, ter jo je Koburžan priložil svojemu pismu. Hkratu prosi princ Koburšk grofinjo, da naj nagovarja svojega brata kralja rumunskega, da porabi zanj svoj upliv v Peterburgu. Imenovana diplomatska nota princa Reussa je tudi ponorejena. Drugi ponorejeni papir je pismo, katero je bil pisal veleposlanik Reuss Koburžanu. V tem pismu je pisano, da je zasedanje bolgarskega prestola vprašanje osobne inicijative, katere pa oficijalno še ne more podpirati nemška vlada. Iz tega pa še ne sledi da ne bi nemška vlada oficijozno podpirala takega podjetja v interesu evropskega mira in nemške politike. Kakor so tudi neugodni in sovražni akti nemške vlade, vendar se utegnejo pokazati kmalu, čuvstva, katera goji na skrivnem. Tretji akt je pismo princa Koburškega grofinji Flanderski s 16. dne septembra, v katerem piše, da mu je navzlic očitnej borbi, katero vede Nemčija proti njemu, nek nemški agent zagotavljal, da se v kratkem utegne nemška politika zanj na najugodnejši način spremeniti. Postopanje Nemčije je zavisno od rešenja resnih vprašanj, o katerih se pogajata Nemčija in Rusija. Četrty papir je pismo princa Koburškega grofinji Flanderski, v katerem piše, da je dobil iz Berolina neposredno izvestje, da se je pri shodih kneza Bismarcka z grofom Kalnokyjem in Crispijem obširno razgovarjalo o osodi Bolgarije. Gotovo je, da so centralne vlasti naklonjene Bolgariji in želé, da Bolgarija ne bode dala nikacega povoda, da bi jej morale odtegniti svojo naklonjenost.

Ruski listi odstopu Ristića v Srbiji ne pripisujejo velike važnosti. Da bi Srbija v vojni pomagala Avstriji, skoro ni misliti, ker bi se upr narod. Tu moramo omeniti, da večina ruskih listov tudi Rističevemu nastopu ni pripisovala posebne važnosti. Nekateri so trdili, da se Ristić ne bo mogel dolgo obdržati.

O srbskej ministerskej krizi se poroča, je kralj bil vsprejel Garašanina, Piročanca in Matovića, 23 radikalcev, potem pa več vodij liberalcev. Posvetoval se je z njimi o položaji. Najbrž pridejo radikaleci na krmilo, ker so se izrekli kraljevo vnanjo politiko. Samo zastran imenovanja ministra vnanjih zadev in amnestije se neso mogli s krono sporazumeti.

Nemški zvezni svet se snide, pred snide državni zbor. Posvetoval se bode o raznih devah zlasti o preskrbovanji starih in onem delavcev. Dotična predloga se bode potem ložila državnemu zboru.

Bivši angleški minister Dilke objavlja „Fortnightly Review“ članek o angleški Navel je neko izjavo generala Wolseley-a,

misli, da je angleška vojska slabo organizovana in predraga. Izvežbana je po starem sistemu in smešno teatralično oblečena. Večina častnikov ni zmožna, poveljevati v moderni vojni. Lord Wolseley misli, da se mora pomnožiti vojska doma, v Indijo pa poslati še 10.000 evropske pehote. Dilke misli, da bi morala se uvesti občna vojna dolžnost.

Dopisi.

S Krškega 30. decembra. (Šolarska kuhinja.) — Po večjih mestih so se zelo začeli zanimati za ubogo šolsko mladino. V ta namen se snujejo društva, katera preskrbujejo ubogim šolarjem opoludne tople jedi. — Tudi pri nas smo imeli že lansko leto jednako napravo, katera se je tudi za letošnje šolsko leto ponovila. P. n. udje te „šolarske kuhinje“, pred vsem rahločutne gospé in gospodične, plačujejo na mesec primerne doneske ali pa pogosté na domu primerno število otrok. Na ta način je mogoče že od 14. novembra t. l. vsaki šolski dan pogostiti z juho in z mesom ali s kako drugo jedjo do 40 ubogih otrok ljudske šole, ki morajo čakati opoludne na popoldanski pouk. — Plačujejo pa na mesec po 5 gld. blagorodna gospa Hočvar Josipina; po 1 gld. gospé: Ausetz Viljeldmina, Gabršek Ernestina, Gregorin Josipa, Mencinger Marija in Pfeifer Marija, gospica Wessu Marija in gospod Weiglein Henrik; po 50 kr. gospé: Engelsberger Klotilda, Ferik Leopoldina, Grebenec Ana, pl. Gspan Marija, Jugovic Franjica, Kobal Julija, Rampret Terezija, Stanzer Marija, Sešek Ana, Vanič Marija, Warchica Zdenka, Wingler Marija in Neimenovana, gospici: Havelka Amalija in Michél Marija in gospodje: Bezljaj Josip, Klein Anton in Romih Tomaž; po 40 kr. gospé: Hirschberg Ivana, Krapš Alojzija in Verbič Marija; po 30 kr. gospé: Gabrič Alojzija, Jermann Klementina, Lesjak Ana, Perhavec Franjica, Zazula Hedviga in gospodje: Golf Leopold, Rejchel Fran in Reichel Karol. Na domu dajo hrano na dan: 2. otrokama gospa Gregorič Franjica, po 1. otroku gospé: Janež Terezija, Kersnik Berta, Lapajne Julija, Ravninar Marija, Rupert Marija, Schener Alojzija in Zesser Ivana in gospod Božič Josip. — Vsem blagim podpornikom „šolarske kuhinje“, posebej nežnočutnim damam, izreka se s tem presrečna zahvala, tako tudi gospema M. Michélovi in E. Gabršekovi, ki se z veliko požrtvovalnostjo trudita, da kuhata hrano in strežeta onim šolarjem, za katere se plačuje v denarjih. — Ta vzgled naj bi posnemali mladinojubi tudi po drugod!

Domače stvari.

— (Papeževa slavnost) vršila se je v Ljubljani res veličastno. Na predvečer bilo je vse mesto razsvetljeno in je razun javnih poslopjih bilo videti le malo temnih oken. V nedeljo se je vršila cerkvena slavnost ob 1/2 10. uri. Propovedoval je kanonik g. Kulavec, g. knezoškof pa je imel pontifikalno sv. mašo. V klopih rudeče prepreženih so se udeležili sv. maše g. deželni predsednik baron Winkler in deželne sodnije predsednik Kočvar z mnogimi uradniki, deželni glavar grof Thurn z deželnim odborom in več deželnimi poslanci, ves častniški korps tukajšnje garnizije, mestni župan gospod Grasselli z mnogimi mestnimi odborniki itd. Zvečer ob 1/2 6. uri se je vršila slavnost v re-dutni dvorani v pričo gori omenjenih dostojanstvekov in mnoge odlične gospode Ljubljanske. O sv. Očetu govorila sta gg. kanonik Čebašek in ravnatelj Povše in temeljito opisavala njegove neprecenljive zasluge za katoličanstvo. Društvo „Slavec“ pod vodstvom g. Stegnarja pelo je izborna dva zbora: Himno papežu na čast, zloženo od Försterja, in dr. Ipavčeveo krasno: „Kdo je mar?“, slednjo pesem s spremljevanjem godbe domačega pešpolka, katera je tudi o pričetku slavnosti igrala ouverturo. Pri obeh zbora je Medenov mil glas očaral vse občinstvo. Bariton-solo v „Kdo je mar“ pel je g. Dečman krepko in precizno. Po tej pesni je nastopil g. kanonik Klun in omenjajoč slavne Habsburške rodline vedno zvestobo do sv. katoliške cerkve in rimskega prestola, klical slava cesarju Francu Josipu. Nauduženi slava-klici so doneli po dvorani in vse občinstvo je stojé poslušalo cesarsko himno, katero je zapel „Slavec“, spremljan od godbe. Potem je stopil na oder g. knezoškof in se zahvaljeval deželnemu zboru, mestnemu zboru Ljubljanskemu in vsemu Ljubljanskemu prebivalstvu, da so tako sijajno slavili sv. Očeta. Prečita telegram, katerega je prejel od sv. Očeta, ki pooblašča gospodi

knezoškofa, podeliti navzočnim svoj blagoslov. Gospod knezoškof blagoslovi potem vse zbrano občinstvo. S tem je bila slavnost končana. Pripomnimo še, da je slavnost bila slovenska tako glede neuradnega občinstva, tako glede jezika, v katerem se je vršila. Zasluga je to prelata g. dra. Čebaška, ki si je za te slavnosti stekel preobilo zaslug.

— (Dnevni red X. seje deželnega zbora kranjskega) v Ljubljani dne 3. januarja 1888 ob 10. uri dopoludne. 1. Branje zapisnika IX. deželno-zborske seje dne 29. decembra 1887. 2. Naznanilo deželno zborskega predsedstva. 3. Deželnega odbora poročilo o preiskavah in delih, izvršenih v namen osuševanja Račenske doline in njenih sosednih dolin. 4. Poročilo finančnega odseka o načrtu zakona, s katerim se določujejo posamezne spremembe o postopanju glede pravic, podvrženih po sarskem patentu z dne 5. julija 1853, drž. zak. št. 130, odkupu ali uravnanju. 5. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji občin Radeče, Sv. Križ in Dvor za podporo za gozdno drevesnico v Radečah. 6. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji občinskega odbora Sv. Križ pri Radečah za podporo šolo na Dobovci. 7. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji krajnega šolskega sveta na Gočah za podporo za ondotni šolski vrt. 8. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji krajnega šolskega sveta v Staremtrgu pri Poljanah za podporo za razširjenje ondotne ljudske šole. 9. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji županstva v Senožečah za podporo za napravo napajališča oziroma vodoshrana. 10. Ustno poročilo upravnega odseka o načrtu zakona zastran prenarredbe § 6. deželnega zakona dne 25. marca 1874, dež. zak. št. 12 o napravi novihzemljskih knjig na Kranjskem in o notranji uredbi teh knjig. 11. Ustno poročilo upravnega odseka glede dovoljenja priklad za okrajne ceste. 12. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji prebivalcev rebanjskih, da se potrebno ukrene za zgradbo žemniške ceste. 13. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji Riharda Dolenca, vodje vinorejske šole na Grmu, za letno nagrado 200 gld. 14. Ustno poročilo upravnega odseka o tem, da se zdravnik-asistentu v blaznici na Studenci dovoli naslov „hini zdravnik“.

— (Na poziv) v adnji številki „Soča“, da bi se narod slovenski v okneženi grofiji goriški in gradiški javno izrekel proti sumničenju in obrekovanju raznih listov, ki so med svet trobili, kakor da bi Slovenci ne bili zvesti Cesarju in katoliški veri, odgovorila so že mnoga starašinstva in sicer so „Soči“ dozdej posle poročila naslednje občine: Sežana, Banjšice, Dorberg, Čepovan, Ročinj, Vrtojba, Gergar, Ponikve, Brgin, Šmarje, Medana, Serpenica, Bate, Škrbina Avče, Kobarid, Črniče, Libušnja, Šempas, Lokvec, Sedlo, Dreženca, Mirno, Šmartno. Druge idejo za njimi koj, ko jim okoliščine dopustijo. Tko „Soča.“

— (Imenovanje.) Gosp. Fran Gogola, računski oficijal na Dunaji, imenovan je računskim revidentom v ministerstvu.

— (Gosp. dr. vitez Tonkli) ponesrečil se je pretekli tok na potu od Vrtovine v Gorico. Slabo uprežen konja zapeljala sta v stran, voz se je preobrnil, g. vitez Tonkli pa je tako nesrečno, da si je zločil desno roko pri rami in se na glavi nekoliko poškodoval.

— (Šla za umetno vezanje in čipkarstvo Ljubljani.) Finančno ministerstvo pritrdilo j nasvetu ministerstva za uk in bogočastje otvoriti šletos strokovno šolo za umetno vezanje in čipkarvo. Nadejati se je tedaj, da naša dežela o veliki oči dobi za piruhe to že dolgo željeno šolo. Kadar ide šola popolna, imela bode čvetero učiteljskih močij. V zvezi s šolo bode tudi nadaljevalni čaj.

— („Slovenski Pravnik“) ki je koncem l. 1887. prenehal, začel je zopet izhajati. Izdaja in urede ga dr. Alfonz Mosche. Prva številka ima naslovo vsebino: Kakošen upliv imajo določila § 2post. z dne 10. junija 1887. št. 74 d. z. na prv pridobljene zastavne pravice. — K obdačenju žgih pijač. — Pravniški razgovori. Pravni pregled z/leto 1887. — Slovensko pravniško društvo. — Javosodje. (Posebno izvršilo z likvidacijsko sodbo v onkurzu prisojenih troškov ni dovoljeno. — O moenji posesti. — Pravica sorodnikov, tožiti v slučajih § 495. k. z.) Listek. — Književnost. — Drobne vesti. — Navajajoč zanimivo to vsebino, priporočamo „Slov. Pravnika“ občinstvu slovenskemu, zlasti pa pravnikom slovenskim, na katere gospod izdajatelj apeluje v predgovoru „naj vsaki po svojej moči

pripomaga, da postane list veren izraz teženj in želja naših.“

— (Iz Celja) se nam piše: Pred kratkim poročala je „Deutsche Wacht“, da je notarska zbornica v Celji predlagala za izprazneno notarsko mesto v Celji notarje Formacher-je Fillaferro in Puffa. Ako je predlog resničen, mora se nam jako čuden dozdevati, kajti v Celjskem okraji živi 35000 Slovencev in samo v Celji nekaj Nemcev, od gori omenjenih gospodov pa nobeden ni zmožen toliko slovenščine, da bi mogli sestavljati slovenska pisma. Še bolj čudno se nam pa mora zdeti to, da je „Celjska vahtarica“ objavila predlog (terno) notarske zbornice, ki je vender uradna tajnost, katero je treba strogo varovati. Po vsem tem soditi, ima „Deutsche Wacht“ jako intimne zveze z nekaterimi odborniki notarske zbornice v Celji!

— (Vreme.) Včeraj smo imeli jako hud mraz, ki je danes nekoliko, četudi ne veliko odlegel. Promet po železnici mej Trstom in Ljubljano je zopet odprt, za tovarne vlake še ne, ker je bil sprva odprt samo jeden tir. Brzovlak, ki prihaja navadno iz Trsta v Ljubljano malo pred 11. uro dopoludne, došel je v Celjo ob 1/2 1. uro popoludne v Ljubljano. Ker je bil promet toliko časa ustavljen, nakupilo se je na postojajočih vozovih, da se Ljubljanski poštni uradniki sedaj vozijo v Trst in na Dunaj, da pomagajo ambulančnim uradnikom, ki ne morejo dela zmagovati.

— (Dijaška kuhinja v Celji.) Za II. društveno, šolsko leto 1887/88. so dalje darovali: Preč. gosp. Anton Lednik, župnik v Podsredi, letnino 5 gld.; preč. g. Franc Zdolšek, župnik v Solčavi, letnino 5 gld.; g. Boštijan Kregar, učitelj v Celji, letnino 5 gld.; g. J. Vilhar v Ljubljani letnino 5 gld.; preč. g. Jurij Bezenšek, župnik v Čidramu, letnino 5 gld.; g. dr. Karl Šmidinger, c. kr. notar v Kamniku, letnino 5 gld. Gg. Vaida Tom, Perc Andrej, dr. Vrečko, Hudovernik Lud., dr. Lemež Urb., Irgl Franc, Vehovar Leopold, Mikuš Valentin, dr. Hurvat, vsi v Celji, mesečnino po 50 kr. za november, 4 gld. 50 kr.; g. Jezovšek Mihael, not. kand. na Ptuji, 3 gld.; Posojilnica v Ljutomeru 30 gld.; preč. g. Gregor Presečnik, kaplan v Poljčanah, 4 gld.; Neimenovani po g. prof. Krušic-i za december 4 gld.; preč. g. A. Podhostnik, kaplan v Mozirji, nabral 2 gld. 21 kr.; potem preč. g. Matija Frece, župnik, letnino 5 gld.; preč. g. J. Ramor, župnik, 1 gld.; g. dr. Ipavic v Št. Jurji, letnino 5 gld.; preč. g. Blaž Dolinšek, župnik v Frankolovem, 5 gld.; preč. g. Radoslav Marzidobšek, c. kr. vojni kaplan v Zadru, 5 gld. Vsem presrečna zahvala in uljudna prošnja za daljne mile darove.

Celje, dne 26. decembra 1887.

Maks Veršec,
blagajnik.

Mihael Vošnjak,
predsednik.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 1. januarja. Vojni minister zaukazal, da se imajoreservistionih oddelkov, ki že imajo puške repetirke, sklicati na sedemdnevne vaje, da se izvežbajo, kako rabiti to puško. Vaj se bodo udeleževali tudi častniki dotičnih čet. Vaje se prično že dne 22. januarja pri desetem voji, (moravsko-slezijskem.)

Dunaj 2. januarja. Cesaričinja Stefaniya dotaknila se je z razbeljenim železom desnega očesa in se opekla. Proesor Fuchs konstatoval, da je k sreči opekline le lahke, in se bode v osmih dneh zacelila.

Peterburg 2. januarja. „Slavjansko blagotvorniteljno občestvo“ imenovalo v večrajšnji slovesni seji črnogorskega kneza in škofa Strossmayerja častnim članom.

Peterburg 2. januarja. „Novoje Vremja“ pravi povodom opazke „Reichsanzeiger“-ja k ponarejenim papirjem, da bi se nemškeje politiki lahko očitala neodkritosrčnost in nepoštenost, ko bi bili akti pristni, da se pač jasneje ne da izraziti. Te besede izrazujejo potrebo, da se obnove poštene, prijateljske razmere.

Pariz 2. januarja. Sadi Carnot odgovoril na čestitko, ki mu jo je izrazil nuncij v imenu diplomatov: Srečen sem, da smem računati na sodelovanje diplomatskega korpsa, da se ne samo mej Francosko in inozemskimi vladami obstoječe prijateljske zveze vzdržé, mar-

željam, da se razprši vsaka bojazen, da bodo narodi v polni varnosti mogli baviti se z razvojem svoje moralne in gnotne blaginje.

Antwerpen 2. januarja. Velik požar uničil včeraj zvečer tukajšnje gledališče Alhambro. Kastelan in njegovi otroci, ki so bili, ker ni bilo predstave, jedini v poslopji, so rešeni.

Berolin 2. januarja. Pri včerajšnjem vsprejemu pri cesarji izostala vsaka politična beseda.

Beligrad 2. januarja. Novo radikalno ministerstvo sestavljeno. Prevzeli so: Sava Gruić predsedstvo in vojno ministerstvo, polkovnik Franasović notranje zadeve, Milosavljević notranje, Vučić finance.

Rim 31. decembra. Darovi, ki so jih katoliki z vsega sveta papežu izročili ob zlati maši, znašajo dva milijona. Nadaljna darila se pričakujejo.

London 1. januarja. „Standard“ piše: Ko bi k nesreči nastala vojna, bode Anglije simpatije na strani Avstrije in njenih zaveznikov.

Zahvala.

Blagorodni gospod Anton Thoman, c. kr. svetnik, veletrgovca v Trstu in posestnik v Kamni Gorici, obdaroval je k Božiču t. l. zopet 35 tukajšnjih šolarjev, dečkov in deklic, z obnavljanjem in z drugo zimsko obleko. Njegova blagorodna gospa pa je v spomladu t. l. obdarila 28 deklic v Kamni Gorici z obleko.

V imenu obdarovanih otrok se podpisana prisrčno zahvaljuje velikodušnim dobrotnikom za ta znamenita darila.

V Kamni Gorici, dne 31. decembra 1887.

Fran Žvan, Andrej Jekovec,
predsednik kraj. šol. sveta. učitelj in vodja šole.

Zahvala.

Povodom novega leta blagovolil je milostivi knez in vladika Ljubljanski, prečistiti gospod dr. Jakob Missia, izročiti mi sto in petdeset goldinarjev za mestne uboge. Usojam si potom javnosti izrekati najudanejšo zahvalo na tem velikodušnem darilu.

V Ljubljani, v 1. dan januarja 1888.

Župan: Grasselli.

Sigurno zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zapetja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja in drugih slabosti, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“ Škatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (19-9)

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Dunajska borza

dne 2. januarja t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	75-85	75-85
Srebrna renta	7-75	78-90
Zlata renta	106-—	106-—
5% marcna renta	89-65	89-45
Akcije narodne banke	844-—	849-—
Kreditne akcije	264-70	264-60
London	127-20	127-40
Srebro	10-07	10-09
Napol.	6-03	6-02
Nemške marke	62-47 1/2	62-52 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	— gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	161
Ogerska zlata renta 4%	96	10
Ogerska papirna renta 5%	79	70
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	—
Zemlj. obč. avst. 4 1/2% zlati zast. listi	125	60
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	96	25
Kreditne srečke	100 gld.	178
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avst. banke	120	94
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	194	—

Veselo novo leto

vsem znancem in prijateljem!

Rodbina dr. Fr. Ambrožič.

Evropski bureau
Južne Pacific-družbe
Sev. Ameriške,
zastopnik **RUDOLF FALK** v Hamburgu,
8 Deichthor-Strasse, (87-4)
daje brezplačno pojasnila ter zastonj
razpošilja karte in opise
Texas-a in Kalifornije.

Turci

1. januarja:

Pri **Slonu**: Jordan z Dunaja. — Braun z Dunaja. — Pfeiffer iz Kotora. — vitez Zadravac iz Ljubljane.
Pri **Malič**: Monschem z Dunaja. — Kermek iz Postojane. — dr. Pučko iz Kamnika. — Kleinreher iz Domžal. — Lagoman iz Haasberga.

31. decembra:

Pri **Malič**: Welseinshaim z Bleda. — Bortolotti iz Tržica.

Akvizitérja

za (920-1)

zavarovanje
življenja in
dohodkov

vsprejme

glavni zastop bank

„SLAVIJE“

v Ljubljani.

Išče se voznik
za prevažanje blaga s kolodvora v mesto, ki bi imel redno vsak teden dober za-
služek.
Natančneje se izve pri upravitelju tega
lista. (925-2)

„NARODNA TISKARNA“
pripoča po nizki ceni
Vizitnice
v elegantnej obliki.

BUDIMSKA
Rákóczy
GRENCICA.
Kot gotovo uplivačo čistilo
sredstvo priporočajo najslavnejši
zdravilci pri rebusnih boleznih,
zastojanih krvi, zlati, žil, boleznih
na jetrih, ledi, h. ter skroboz-
nih boleznih, mrzlici, pro. au, spuščanju, zapiranju itd.
Prodaja se v vseh specijalnih in prodajalnicah mine-
ralnih vod, kakor tudi v lekarnah in drogerijah.
Lastniki: **bratje Loser** v Budapešti.
(907-25)

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

8 let sem bolehal tako silno za naduho, da sem že bil šel v občno bolnico v Pragi, da bi ozdravel. Pa vsa prizadevanja zdravnikov bila so zaman. Zvdel sem za dr. Rosov balzam. Ko sem ga užival popolnem po predpisu 14 dni, sem bil že precej boljši, čez pet mesecev pa sem bil že popolnem dober. Da govorim resnico, lahko povprašate dra. Schützeja ml., ki me je res prav po očetovski zdravil, toda zaman. Nadejam se, da bode to zdravilo tudi drugim tako pomagalo, zaigadej priporočam vsem, ki imajo podobno bolezen, da naj se sami preverijo.

Z veselejšim življenjem **Jan Ježek** v Holitech.

Hitra in gošava

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se zdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravia in telesne krepkosti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje prevra, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideci in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetju, bljevanju, telesnih in žilnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zolinjenju, krvnem natoku, hemoroidah, ženskih boleznih, pri boleznih o. razli. hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu da opet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvršnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštenu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povzroč izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarn B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca **B. Fragnerja**, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205-3.

V Ljubljani: **C. Piccoli**, lekar; **Vilj. Mayr**, lekar; **Eraz. Eirsohitz**, lekar; **Jos. Svoboda**, lekar; **U. pl. Trnkoczy**, lekar. V Postojni: **Fr. Baccaročič**, lekar; **V. Kranj**: **E. Savnik**, lekar. V Novem Mestu: **Dom. Blazoli**, lekar; **Ferd. Heika**, lekar. V Kamniku: **Jos. Močnik**, lekar. V Gorici: **C. Christoforčič**, lekar; **A. de Gironzoli**, lekar; **R. Kürner**, lekar; **C. B. Pontoni**, lekar. V Idriji: **Josip Warto**, lekar. V Ogledju: **Della Damato**, lekar. V Trstu: **Ed. de Leitenburg**, lekar; **G. Prendini**, lekar; **G. B. Loraboschi**, lekar; **Jak. Serravallo**, lekar; **Anton Suttina**, lekar; **Karol Zanetti**, lekar.

Vse lekarn v Avstro-Ogerskej imajo za-
logo tega zdravilnega balzama.

Da se izognejo vsakej
prevari,

opozarjamo vse častite naročnike, da ima vsaka steklenica po izvornem inrojem receptu napravljene dr. Rosovega zdravilnega balzama na eni strani v steklo utisneno mojo firmo z zakonito zavarovano mojo varstveno znamko (orel s ščitom na prsih, na katerem so črke „Dr. R.“), na nasprotni strani pa tu zraven natisneno vigneio. Steklenica je zamašena s kovinskim zamaškom, na katerem je tudi utisnena moja varstvena znamka. Steklenice so zavite najprej v navod, kako rabiti, potem pa dejane v škatljice iz moire tepeuke z naslednjim češkim, nemškim, ogerskim in fraucoskim napisom po podolžnih straneh:

„Dr. Rosov zdravilni balzam“

iz lekarn B. Fragnerja, „pri črnem orlu“, v Pragi, št. 205-III., na konci škatljice je pa natisnena zgoraj omenjena zakonito zavarovana varstvena znamka. — Če ni vse popolnem tako, kakor je zgoraj opisano, zmatrati se mora vsak izdelek za ponarejen.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bu'e, rane in vnetje vsake vrste.

Ako, ženam piza vnamejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih toki pri črvu v prstu in pri robitanju, pri zezab, oteklinah, pri izmaščenju, pri mors (mrtvi) koži, zoper revmatične otekuine in putiko, zoper kronično vnetje v koléh, v rokah, v ledi, če si kdo nogo spalne, zoper kurja očesa in potne noge, I respokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče ne, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljsega zdravila, ko to mazilo.

Zoprite te in oteklina se hitro ozdravi; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso gnojico na se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga kjer se po niem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi brani rasti divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to ladično mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo um, potem se le se mazilo nanje prilepi.

V škatljicah po 25 in 35 kr.

Balzam za uho.

Skušeno in množih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po nj se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.